

Бдителният мой читател без съмнение е забелязал, че езикът на Паисий е твърде различен

от днешния наш език - има падежни форми, липсва определителен член, звучи малко ала сръбски

В следващата глава, където ще стане дума за Неофит Бозвели и Георги Раковски, които живеят

С Раковски случаят е малко по-друг. Понеже той бил ревнител на древната наша държава, мечт

Там! Там скоро трябва да ида!
Съдба отечества мене зове,
лесища, планини ща д' обида.
Наша свобода там ще с' основе!

Както се вижда веднага - има остатъци от падежи и липсват определителните членове (би тряб

Живеещият едновременно с тях Петко Славейков пише на съвсем съвременен наш език и само т

Нас неволи надделяха,
вази те да не смутят...
Уморените заспаха,
живите - те нека бдят.

Не е трудно да се открие, че колкото писателят е по-далече от църквата, колкото е „по-необраз

Някъде в предишните книги на тези хроники¹ бях споменал, че в края на XIX век ще осъмнем ка

За какви различия по-точно става дума?

За разлика от всички славянски езици в българския език няма падежи, окончанията на думите н

Остатъци от падежи има само в местоименията: книгата ми, подай му, кажи им, вярваме ви и т.н

В славянските езици няма определителен член (в английския the, във френския le, la), но във во

Иде явно от: тази улица, това дете, тези мъже, но кога, как и защо част от местоименията са се

БУКВАРЪ

За български-те училища
Напечата са сас помощъ-та...

Среща се това и в по-късни книги, среща се смесено (ту слято, ту с чертичка) дори и в писмата н

Определителният член не е случайно и досадно украшение, той конкретизира понятията.

В руския език например е Человек бежал по улице: случаен човек ли е бягал, или човекът, за ко

Горният пример ни изправя и пред друга неяснота: човекът бягаше по улицата (аз го виждах, че

В българския език е пределно ясно: ако съм свидетел, казвам бягаше, ако не съм свидетел, каз

В руския език (и в почти всички езици) глаголната форма е една и съща: человек бежал по улиц

Това особено обърква нещата в историческите четива - дали летописецът е свидетел на събитията?

Като стигнахме до глаголните форми на времената - хвана ме паниката, въпреки че съм българин.

Понеже съм много слаб в дефинициите - кое време и коя форма как се нарича, а и за да не плащам:

да пия, да се напия;
пия, напивам се;
пиех, напивах се;
пих, напих се;
ще пия, ще се напия;
щях да пия, щях да се напия;
щях да съм пил, щях да съм се напил;
щял да съм пил, щял съм да съм се напил;
щял съм да пия, щял съм да се напия;
щял съм бил да пия, щял съм бил да се напия;
да съм пил, да съм се напил;
да бях пил, да бях се напил;
пил съм, напил съм се;
бях пил, бях се напил;
ще съм пил, ще съм се напил;
бих пил, бих се напил;
да съм бил пил, да съм се бил напил;
бил съм бил пил, бил съм се бил напил!

Де го този разкош в другите езици? А последният шедьовър „бил съм се бил напил“ направо докосва до абсурда.

За какво всъщност ставаше дума? Ах, да - на какво се дължи това странно развитие на езика ни?

След като избил прабългарските 52 рода до девето коляно, след като ослепил сина си Расате и...

Писмеността консервира езика и средновековните писмени паметници са донесли до нас официалния език.

А къде е отишъл езикът на древните наши българи?

Ако приемем, че прабългарите са били много по-малочислени от славяните, естествено е при смесването.

И както в държавата, макар че населението е било, да речем, 90 % славянско, но 10-те процента българи.

Консервираният книжовен език не се е променял или се е променял незначително и бавно и там.

Сигурно още тогава говоримият и книжовният език са се раздалечавали, но за нас това е неизменно.

Но простолюдието, народът, който бил освободен от оковите на писмеността, дал свобода на езика.

Това е предположение, разбира се, но е много по-вероятно от твърденията, че измененията в езика.

И ако някога бъдат открити запазени текстове на прабългарски език, няма да е никаква изненада

История на нашия народ от 1453 до 1878 г.

"Български хроники"

том 2

Стефан Цанев

Спас Мавров:

"Българският език е единственият в света, който има 800 думи-майки от които могат да се образ

Защо българския език е най-богат и цветист?

- Няма друг език, на който да има дума, означаваща нещо средно между "капе" и "тече". На български има - "църцори".
- Няма друг език, в който има четири степени на сравнение. На български има - далече, по-далече, най-далече, на майната си.
- Няма език, в който да има минало незапомнено време. На български има - бил съм се напил.
- В друг език няма бъдеще евентуално време в миналото. Ние имаме - "щял съм бил да работя".
- Ние имаме най-много начини заобиколено да кажеш "не знам" - "Казва ли ти някой", "А, сега де" и т.н.
- Няма друг език в който има дума, която може да замести всяка друга дума. В българския има - "такова".

2013-03-22 19:21:24